

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 23.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 4. Juni 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil“
tegnes paa nærmeste Posthus.

Mødet om den ny Reform i Kommuneskolen.

Det viste sig i Torsdags, at det var en heldig Idé af „De samlede Kvindeforeninger“ at indkalde et Møde for at give Kommuneskolebørnernes Forældre Lejlighed til at udtale sig om den paatænkte Reform i Kommuneskolen. Der var, trods den lyse Sommeraften, mødt en talrig Forsamling, og der fremkom fyldige Udtalelser baade fra Hjemmets og fra Skolens Side. Naturligvis var Madlavning i Skolerne Brændpunktet, da her var forskellige Meninger. Et var man imidlertid alle enige om, at Børnene gik for tidligt ud af Skolen, og selv om Forældrene skulde bringe endnu større Ofre for deres Børn, ønskede man dog Fortsættelsesskoler, som kunde modne Børnene og øge deres Modstandsevne i Kampen for Tilværelsen.

Paa Mødet vedtoges enstemmigt den foreslaaede Resolution, som lyder saaledes:

„Forsamlingen udtaler sig for, at Gymnastikundervisningen optages som obligatorisk Fag i Kommuneskolens Pigeklasser og at der oprettes *Fortsættelsesskoler*, hvor der gives Pigebørnene Lejlighed til at lære Madlavning og Husgerning, samt at Sundhedslære optages som obligatorisk Fag i Kommuneskolen. Ligeledes mener Forsamlingen, at der ingen Forskel bør være mellem Betingingsskolens og Friskolens Timeplan.“

Det vil sikkert have Interesse for vore Læsere, at vi her meddeler nogle af Talernes

Udtalelser lidt fyldigere end et Dagbladsreferat er i Stand til.

Fru Johanne Meyer:

Vi har kaldt dette Møde Forældremøde for at betegne, at det ikke er et pædagogisk Møde, hvor blot sagkyndige Lærere holder Foredrag, men hvor Forældre kan faa Lejlighed til at høre og tale om den foreliggende Reform i Kommuneskolen. De samlede Kvindeforeninger har imødekommet denne Trang hos Forældre i Følelsen af, at intet ligger Kvinderne nærmere end Børnernes og de Unges Opdragelse, og Grundbetingelsen for, at Skolen kan arbejde med Held, er, at Forældre og Lærere er i Forstaaelse med hinanden.

Forældre maa kende den daglige Arbejdsplan i Skolen, de maa kende Undervisningsfagene og Undervisningsmaaden. De maa kende deres Børns Trang og vide, om Skolen tilfredsstiller denne Trang. Faar Earnets Sjæleevner ikke den rette Næring i Skole og i Hjem, søger de andet Steds hen, og det er ikke heldigt. Forældre maa derfor være à jour med, hvad Skolen byder, for i Tilfælde af Skolens Mangler eller af Barnets manglende Evne til Opfattelse at træde hjælpende til.

Der er i de senere Aar sket store Fremskridt paa Kommuneskolens Omraade i København, og vi skylder de Mænd og Kvinder Tak, som har arbejdet herfor, og med Fremskridtene indenfor Skolen er der ogsaa sket Fremskridt udenfor, idet Forældre nu meget mere end tidligere søger at gøre sig bekendte med Undervisningsfagene og Undervisningsmaaden. Tidligere troede fattige Folk, at naar de ikke havde Raad til at betale for deres Børns Undervisning, saa havde de heller ikke Ret til at have nogen Mening om Skolens Arbejdsmaade; men med den

vaagnende Samfundsfølelse bliver det Befolkningen klart, at Skoleundervisningen i Kommuneskolen ikke er en Gave, der gives den Fattige, men en Samfundssag, der angaar os alle, fordi de Unge bærer Fremtiden i sit Skød. — — —

I 1891 udsendte Skoledirektøren for det kommunale Skolevæsen i København et Circulære til alle Inspektører ved Kommuneskolerne for at anmode dem om at nedsætte et Udvalg paa 5 Medlemmer til i Forening med Skoledirektøren at gennemgaa Undervisningsplanen og fremsætte Ændringer heri. En Betænkning fra dette Udvalg blev allerede indgivet i September 1892 og Sagen er nu saa vidt fremskreden, at Magistraten har sagt sit Veto og Forslagene været til Forhandling første Gang i Borgerrepræsentationen, gaaet i Udvalg og vil forhaabentlig i en nær Fremtid naa smukke Resultater.

Det er imidlertid kun Hovedreformen, der egner sig til Drøftelse paa et offentlig Møde, Omlægning af Timer og Timeantallet maa vi lade ligge. Det er heller ikke smaa Fremskridt her er Tale om. Først, at Gymnastik indføres som obligatorisk Fag i Pigeskolen, Kommunen afholder Udgifterne ved Anskaffelse af Dragter og Renligholdelsen deraf. Derimod gives kun gratis Skole til Kommunens Friskole.

Indførelse af Gymnastik for Pigebørnene vil have den allerhøjeste Betydning for Slægten, og det er kun ubegribeligt, at man ikke har forstaaet, at Pigebørn ikke mindre end Drengene trænger dertil. Gymnastikens Fortrinlighed vil Taleren ikke omtale, den er saa velkendt, men kun bemærke, at der er mange Mødre af Arbejderstanden, der selv arbejder haardt og hvis Børn allerede tager tidlig fat i legemligt Arbejde, der siger: „Min Datter har saamænd Gymnastik nok i sit Arbejde.“ Dette er en Misforstaaelse — Gymnastik er